

Wrocław, 4. sierpnia 2021

dr hab. Małgorzata Gamian-Wilk, prof. Uniwersytetu SWPS

Instytut Psychologii

SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny

Filia we Wrocławiu

**Ocena dorobku naukowego, dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzującego naukę
w postępowaniu habilitacyjnym dr Petera Karla Jonasona w dziedzinie nauk
społecznych w dyscyplinie psychologia**

Recenzja została przygotowana w związku z decyzją Rady Doskonałości Naukowej o powołaniu Komisji w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Petera K. Jonasona w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia (Uchwała Rady Dyscypliny Naukowej Psychologia nr RDpsy-U-3/05/2021 z 6. maja 2021 roku).

Oceny dokonano, opierając się na zasadach postępowania habilitacyjnego określonych na podstawie ustawy z dnia 20. lipca 2018 (art. 221 ust. 5 Prawo i szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. z 2018r., poz. 1668 z późn. zm.).

1. Sylwetka Habilitanta

Dr Peter Jonason uzyskał w 2003 roku tytuł magistra w zakresie nauk o komunikacji w University of Connecticut w Stanach Zjednoczonych. Wcześniej, w roku 2000 uzyskał tytuł licencjata w dziedzinie nauk politycznych i komunikacji na University of Connecticut. W roku 2009 na New Mexico State University uzyskał tytuł doktora z

psychologii, na podstawie pracy pt. „The unmeasured variable in mate preferences: Economic security”.

Doświadczenie zawodowe Habilitanta wiąże się z pracą dydaktyczną na uczelniach międzynarodowych, gdzie zatrudniony był na stanowisku wykładowcy (New Mexico State University, Western Sydney University), profesora wizytującego (University of West Florida, University of Alabama, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego), profesora (University of Padova).

Na podstawie przedłożonego do oceny dorobku naukowego materiału stwierdzić można, że ogólny dorobek naukowy dr Petera Jonasona jest bardzo bogaty. Obejmuje działalność publikacyjną (artykuły w wysoko punktowanych czasopismach międzynarodowych), aktywność w redakcjach kilku międzynarodowych czasopism, udział w licznych międzynarodowych konferencjach, organizowanie konferencji, recenzowanie artykułów i projektów badawczych.

2. Ocena osiągnięcia naukowego Habilitanta

Jako swoje główne osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, dr Peter Jonason wskazał cykl publikacji zatytułowany „Modele ewolucyjne cech Mrocznej Triady”. Cykl składa się z 10 artykułów współautorskich, które ukazały się w latach od 2009 do 2020. Habilitant we wszystkich publikacjach jest pierwszym autorem. Wszystkie artykuły w cyklu opublikowane zostały w wysoko punktowanych czasopismach indeksowanych na liście JCR. Impact factor wszystkich prac wchodzących w skład cyklu jest bardzo wysoki i wynosi: 29.25, ilość punktów MNiSW: 1240. Dane te wskazują na wysokie międzynarodowe oddziaływanie prowadzonych przez Habilitanta prac.

Habilitant prezentując w autoreferacie cykl publikacji głównego osiągnięcia naukowego, opisuje kontekst pojawienia się idei ewolucyjnego podłoża funkcjonalności cech ciemnej triady oraz wskazuje obszary podejmowanych przez siebie badań. Sam autoreferat stanowi swego rodzaju klamrę teoretyczną dla przedstawionych w 10 artykułach badań, klarownie przedstawia powiązania teoretyczne pomiędzy wybranymi do cyklu artykułami. Prezentowany cykl jest dość spójny, kolejne badania stanowią naturalne rozwinięcie dwu głównych wątków: 1) funkcjonowanie osób charakteryzujących się wysokim natężeniem cech ciemnej triady (7 artykułów) oraz 2) charakterystyka

związków przelotnych i taktyk związanych z angażowaniem się w związki przelotne (2 artykuły). Jeden z artykułów łączy oba wątki. Podejmowana przez Habilitanta problematyka jest nowatorskim podejściem do kwestii cech ciemnej triady z kilku powodów: 1) ze względu na poszukiwanie i nakreślenie teoretycznych ram specyfiki funkcjonowania osób charakteryzujących się wysokim natężeniem cech ciemnej triady; 2) poszerzenie profilu osób charakteryzujących się wysokim natężeniem cech ciemnej triady i zwrócenie uwagi na rolę płci; 3) stworzenie narzędzia do pomiaru ciemnej triady; 4) zwrócenie uwagi na pozytywne aspekty funkcjonowania osób charakteryzujących się wysokim natężeniem cech ciemnej triady, przedstawienie współwystępowania wysokiego narcyzmu, makiawelizmu i psychopatii jako strategii ukształtowanej w toku ewolucji służącej przetrwaniu i zwiększeniu szans reprodukcyjnych szczególnie wśród mężczyzn żyjących w trudnych warunkach. Z punktu widzenia etyki badań naukowych podkreślanie nie tylko negatywnych, ale i pozytywnych (w określonych warunkach) aspektów funkcjonowania osób o określonych dyspozycjach należy uznać za wartościowe i świadczące o dojrzałości naukowej.

Siedem z prezentowanych w cyklu artykułów wchodzących w skład osiągnięcia naukowego publikacji porusza tematykę funkcjonowania osób o wysokim natężeniu cech ciemnej triady. Pierwsze z badań w ramach cyklu opisane zostało w artykule z 2009 roku opublikowanym w *European Journal of Personality*. We wstępie teoretycznym pojawia się przewodnia dla cyklu teza o strategicznej roli ciemnej triady w relacjach krótkotrwałych szczególnie wśród mężczyzn. Pod względem merytorycznym tekst jest nowatorski i stanowi ważny wkład w rozwój dziedziny. Pod względem metodologicznym ma pewne mankamenty. Opisane w pracy badanie ma charakter korelacyjny. Nie można zgodzić się z hipotezą o mediacyjnej roli ciemnej triady w relacji między płcią a strategiami randkowymi. Cecha czy zestaw cech ze swej definicji nie mogą pełnić roli mediatora, ale raczej moderatora. Mediator (pośrednik) to proces lub stan psychiczny pośredniczący pomiędzy zmienną niezależną (przyczyną) a zmienną zależną (skutkiem). Rola mediatora wiąże się z odpowiedzią na pytanie, dlaczego dana zależność między przyczyną a skutkiem występuje, podczas gdy moderator pozwala odpowiedzieć na pytanie, kiedy (w jakich warunkach) ona występuje. Niepoprawnym jest zatem poszukiwanie mediatora w badaniu korelacyjnym poprzecznym. Ponadto, przeprowadzając analizy czynnikowe, Autorzy nie podają takich ważnych informacji jak:

ile stwierdzeń z poszczególnych narzędzi wchodzi do czynnika ogólnego przy rozwiązaniu jednoczynnikowym, przedstawiając wyniki analizy czynnikowej eksploracyjnej, czy też nie podają wskaźników dopasowania do modelu, np. RMSEA, opisując wyniki analizy confirmacyjnej.

W drugim z zaprezentowanego cyklu artykule opublikowanym w 2009 roku w *Human Nature: An Interdisciplinary Biosocial Perspective* przedstawione zostały wyniki dwu badań korelacyjnych. Zastosowano różne sposoby pomiaru, aby wykazać związek między „szybką” historią życia z koncentracją na preferencji do zachowań ryzykownych a cechami ciemnej triady, szczególnie wśród mężczyzn. W badaniu drugim zamiast obliczania interakcji dla płci i ciemnej triady dla wyboru natychmiastowej gratyfikacji w analizie regresji logistycznej wybrano porównania oddzielnie dla kobiet i dla mężczyzn. Planując badania, w których zakłada się porównania międzypłciowe, warto pamiętać, aby docierać do prób umożliwiających uzyskanie względnie równolicznych pod względem płci prób, co nie zawsze jest uwzględniane w tych i kolejnych badaniach. Niemniej jednak uzyskano ciekawy wzorzec wyników wskazujący na to, że cechy ciemnej triady, a szczególnie psychopatia wiąże się z wybieraniem natychmiastowej gratyfikacji oraz, że mężczyźni osiągają generalnie wyższe wyniki na skalach ciemnej triady i w większym stopniu przejawiają tendencję do zachowań ryzykownych.

W trzecim z zaprezentowanych artykułów wydanym w 2010 roku w *Psychological Assessment* Autorzy przeprowadzili serię 4 badań mających na celu opracowanie psychometryczne narzędzia mierzącego natężenie występowania ciemnej triady. Badania są przeprowadzone bardzo rzetelnie, a wyniki są konkluzywne i wskazują na dobre parametry psychometryczne opracowanego narzędzia. Mam jednakże dwie uwagi. Po pierwsze, dość swobodnie dokonano wyboru najpierw stwierdzeń do pierwotnej wersji narzędzia (tu brakuje jasnego przedstawienia przesłanek teoretycznych, które stały za strategią generowania stwierdzeń), a następnie do ostatecznej jego wersji (wybrane zostały po cztery stwierdzenia o najwyższych ładunkach czynnikowych z każdej ze składowych budujących skalę – brakuje wyjaśnienia, dlaczego wybranych zostało po cztery stwierdzenia). Po drugie, confirmacyjną analizę czynnikową powinno się przeprowadzać na innej bazie danych niż analizę czynnikową eksploracyjną, co miało miejsce w badaniu 4. Pomimo tych mankamentów przeprowadzona seria badań

zaowocowała powstaniem cennego narzędzia, którego dobre wskaźniki psychometryczne potwierdzone zostały w tych i kolejnych badaniach.

W artykule dotyczącym rasizmu w Australii opublikowanym w 2015 roku w *Personality and Individual Differences* bezpośrednio jest podejmowany wątek funkcjonowania osób o cechach ciemnej triady. Wyniki badania korelacyjnego wskazują na związki poszczególnych cech wchodzących w skład ciemnej triady (szczególnie makiawelizmu i psychopatii) z nieprzychylnymi postawami politycznymi wiążącymi się z rasizmem (np. wiara w rywalizacyjną naturę świata, orientacja na dominację społeczną). Co ważne, z perspektywy rozważań nad istotą ciemnej triady po raz kolejny wyniki wskazują na pewną niezależność cech ciemnej triady.

W kolejnych dwu artykułach opublikowanych w *Personality and Individual Differences* poruszana jest tematyka związku występowania cech ciemnej triady z kontekstem. W artykule z 2018 roku w serii trzech badań korelacyjnych Autor przekonuje, że osoby charakteryzujące się wysokim nasileniem cech ciemnej triady preferują życie w miastach ze względu na wybierane przez siebie cele (ekspansja, większe możliwości angażowania się w przelotne związki romantyczne). Wyniki badań przeprowadzonych na dużych i zróżnicowanych próbach częściowo potwierdzają założenia: szczególnie osoby charakteryzujące się wysokim natężeniem psychopatii i narcyzmu żyją i preferują życie w miastach. Zgodnie z wcześniej uzyskiwanym wzorcem wyników mężczyźni również wolą mieszkać w dużych miastach. W artykule z 2020 roku Autorzy w badaniu korelacyjnym wykazują, że cechy ciemnej triady wiążą się ze specyficzną dla tych cech oceną takich miejsc jak biuro, bar, czy sala zajęciowa. Osoby o wysokim poziomie makiawelizmu i psychopatii w wysokim stopniu każdemu z tych miejsc przypisywały możliwości oszukiwania i randkowania.

W artykule z 2020 roku opublikowanym w *Journal of Personality* Autorzy prezentują dane korelacyjne pochodzące z 49 krajów ($N = 11723$) wskazujące na to, że mieszkańcy krajów charakteryzujących się niższym poziomem zaawansowania pod względem systemu politycznego, ekonomii, wartości wykazują wyższe natężenie narcyzmu w porównaniu do mieszkańców krajów bardziej rozwiniętych, potwierdzając tym samym hipotezę ograniczonych zasobów. Zgodnie z założeniami psychologii ewolucyjnej narcyzm może być wynikiem życia w środowisku dającym podstawy do rywalizacji o

zasoby. Mocną stroną badania jest nie tylko duża próba, mniej więcej równoliczna w każdym kraju, jak również zaawansowana metodologia obliczanych wyników. Podsumowując omawiany pierwszy blok tematyczny badań z udziałem Habilitanta, skoncentrowanych na stworzeniu narzędzia diagnozującego występowanie cech ciemnej triady oraz empirycznej weryfikacji założeń ewolucyjnego podłoża funkcjonalności cech ciemnej triady, przeprowadzonych zostało łącznie 13 badań (cztery badania weryfikujące właściwości psychometryczne narzędzia do diagnozy ciemnej triady i 9 badań korelacyjnych, z których jedno w paradygmacie badań międzykulturowych). Badania przeprowadzane były na różnych próbach (studenci, uczestnicy ogólnokrajowych paneli badawczych, pracownicy MTurk) z wykorzystaniem różnorodnych narzędzi, oryginalnych procedur badawczych i generalnie dobrze dobranych, zaawansowanych analiz statystycznych. Nie jako krytykę, ale jako kwestię do refleksji poddać należy istotę idei ciemnej triady. Pomimo wymienionych powyżej mankamentów pojawiających się w poszczególnych pracach, cały cykl oceniam pozytywnie. Rezultaty poszczególnych badań wskazują na odmienne korelaty poszczególnych cech ciemnej triady, a Autor w kolejnych artykułach rezygnuje ze stosowania wskaźnika globalnego na rzecz analizowania każdej ze zmiennych osobno czy też nawet koncentrowania się na pojedynczych cechach, aby wykazać określone prawidłowości (np. wyższe natężenie narcyzmu w krajach niżej rozwiniętych). Warto jednakże podkreślić, że wszystkie badania zostały opublikowane w siedmiu artykułach w czasopismach z listy JCR z wysoką, z perspektywy nauk społecznych, wartością IF. Przedstawione publikacje w czasopismach o zasięgu międzynarodowym nadają wysoką rangę upowszechnianym z udziałem Habilitanta badaniom naukowym na arenie międzynarodowej.

Trzy kolejne publikacje dotyczą drugiego z omawianych w cyklu wątków. Koncentrują się na strategiach seksualnych z perspektywy psychologii ewolucyjnej. W artykule opublikowanym w 2013 roku w *Archives of Sexual Behavior* przedstawione zostały wyniki badania korelacyjnego dotyczące funkcji czterech rodzajów relacji podejmowanych przez młodych ludzi. Wyniki serii czterech badań zaprezentowanych w artykule opublikowanym w 2013 roku w *European Journal of Personality* wskazują na cele i sytuacje stosowania jednej ze strategii seksualnych „trudny/a do zdobycia”. Seria czterech badań, z których dwa pierwsze stanowią badania eksploracyjne, mające na celu poznanie natury taktyki „trudny/a do zdobycia”, wyłonienie typowych wypowiedzi

badanych charakteryzujących taktykę oraz zidentyfikowanie powodów jej stosowania i dwa badania eksperymentalne, w których manipulowano strategią (informacją o tym, w jakim stopniu opisywana postać prezentuje swoją dostępność) zaprojektowane są w ciekawy sposób. Wykazano między innymi, że cechy ciemnej triady (makiawelizm i narcyzm) wiążą się ze stosowaniem tej taktyki w celu zwiększenia pożądania drugiej strony, testowania jej/jego zobowiązania i randkowania z innymi.

Wątek strategii seksualnych podejmowany jest również w artykule z 2015 opublikowanym w *Personality and Social Psychology Bulletin*. Zaprezentowana została seria sześciu badań, trzech badań eksploracyjnych i trzech badań eksperymentalnych. Pierwsze trzy badania miały na celu zidentyfikowanie argumentów, którymi posługują się ludzie, aby zerwać bliską relacją (*dealbreakers*) krótko lub długotrwałą, określenie różnic międzypłciowych w wymienianych powodach zerwania związku krótko lub długotrwałego, określenie korelatów tychże cech / argumentów. W kolejnych trzech badaniach eksperymentalnych w hipotetycznych opisach potencjalnych partnerów manipulowano rodzajami argumentów (przyczynami) zerwania związku i rodzajem relacji (krótko vs długotrwała), aby określić stopień zainteresowania prezentowaną osobą czy też prawdopodobieństwo angażowania się w relację. Zaletą przeprowadzonych badań jest sprawne łączenie różnych paradygmatów metodologicznych, gdzie dane jakościowe są analizowane ilościowo i wykorzystywane w dalszych badaniach korelacyjnych i eksperymentalnych wykorzystujących zarówno schemat wewnątrzgrupowy jak i międzygrupowy. Ponadto siłą zaprezentowanego cyklu badań w niniejszym artykule jest weryfikowanie założeń w oparciu o kilka modeli teoretycznych, co pozwala na uogólnienie uzyskanych rezultatów w świetle różnych założeń.

Podsumowując omawiane artykuły skoncentrowane na wątku strategii seksualnych, przeprowadzonych zostało 11 badań (w tym pięć eksperymentalnych). Podkreślić warto różnorodność paradygmatów badawczych, łączenie badań jakościowych i ilościowych. We wszystkich trzech publikacjach zwraca uwagę precyzja w opisie teorii i wyników podejmowanych badań. Jak podkreśla Habilitant w autoreferacie, podejmowana w badaniach problematyka niejako „odpatologizowuje” istotę bliskich związków krótkoterminowych. Zgodzić się należy z Autorem, że rolą psychologii jako nauki nie jest jedynie koncentracja na patologii, ocenianie, co jest a co nie jest normą (co może błędnie przyczyniać się do stereotypizowania np. osób preferujących związki przelotne),

ale opisywanie, klasyfikowanie w celu poznawania rzeczywistości. Choć badania zaprezentowane w tych artykułach w mniejszym stopniu wiążą się tematycznie z cyklem pt. „Modele ewolucyjne cech Ciemnej Triady” (powiązane są w większym stopniu z dodatkowymi zainteresowaniami Habilitanta określonymi w autoreferacie jako „niebinarne wzorce związków”), przyczyniają się do ogólnej pozytywnej oceny dorobku Habilitanta.

Podsumowanie

Recenzowany cykl 10 publikacji stanowi uzasadniony teoretycznie projekt, serię ciekawie zaplanowanych badań, uzasadniających główną ideę ewolucyjnego podłoża cech ciemnej triady i jako taki zasługuje na bardzo wysoką ocenę. Bazując na założeniach psychologii ewolucyjnej, Habilitant przeprowadzał kolejne badania, otrzymując spójny wzorec wyników. Zaprezentowany cykl wskazuje na wiedzę i kompetencje metodologiczne oraz wysokie umiejętności współpracy w międzynarodowych zespołach. Uważam zatem, że cykl publikacji „Modele ewolucyjne cech Mrocznej Triady” spełnia kryteria stawiane osiągnięciu naukowemu będącemu podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

3. Ocena osiągnięć naukowo-badawczych Habilitanta nie wchodzących w skład głównego osiągnięcia naukowego oraz współpracy międzynarodowej

Habilitant poza omówionym cyklem 10 publikacji jest współautorem 85 artykułów (w 45 jako pierwszy autor) w czasopiśmie opublikowanych od 2015 roku (wcześniejsze, mocno powiązane z głównym osiągnięciem, prace nie zostały zaprezentowane jako część dorobku; zgodnie z Google Scholar dr Peter Jonason jest autorem ponad 200 artykułów) i 10 rozdziałów w monografiach naukowych (w 7 jako pierwszy autor) opublikowanych od 2012 roku. Habilitant nawiązał w czasie swojej działalności naukowej zasługującą na uznanie współpracę międzynarodową z placówkami naukowo-badawczymi w Australii, Kanadzie, Polsce, Singapurze i Wielkiej Brytanii, która zaowocowała wieloma wspólnymi, międzynarodowymi publikacjami.

W swojej pracy naukowej dr Peter Jonason podejmuje problematykę zachowań seksualnych oraz różnic indywidualnych, w szczególności narcyzmu i ciemnej triady.

Prace Habilitanta charakteryzuje spójny obszar zainteresowań naukowych. Problematyka

badawcza w publikacjach stanowi rezultat konsekwentnie realizowanych przez Habilitanta wraz z różnymi zespołami badawczymi poszukiwań naukowych, prezentujących wyniki badań w sposób logiczny, spójny i precyzyjnie zintegrowany. Załączone do wniosku artykuły opublikowane zostały w czasopismach z listy JCR, przeszły zatem wnikliwy proces recenzji i zostały opublikowane w znanych i cenionych czasopismach. Spełniają zatem teoretyczne, metodologiczne i formalne kryteria prac naukowych. Do merytorycznej strony publikacji dr Petera Jonasona trudno formułować jakieś poważniejsze zastrzeżenia. Teksty są przygotowane starannie, z dużą znajomością podejmowanych zagadnień i umiejętnością posługiwania się zaawansowanym aparatem statystycznym. Jedyną słabą stroną dorobku Habilitanta jest ograniczona różnorodność czasopism, do których składane były artykuły (spośród 85 wykazanych tekstów aż 58 w Personality and Individual Differences). Na uwagę zasługuje jednak fakt opublikowania jednego z artykułów w czasopiśmie o bardzo wysokim współczynniku wpływu, jak Behavioral and Brain Sciences (IF = 17,33).

Dr Peter Jonason jest uznanym badaczem, co potwierdzają dane naukometryczne: sumaryczny Impact Factor = 300, liczba cytowań (bez autocytowań) = 9827 (wg Google Scholar) i index Hirscha = 34 (wg Publons) / 57 wg Google Scholar). Uczestniczył w grantach badawczych (OPUS) oraz odbył staż, pobyt dydaktyczno-naukowy ULAM w ramach programu NAVA na Uniwersytecie im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. W swojej działalności naukowej, od 2015 roku wygłosił 26 wykładów na zaproszenie w różnych krajach, po doktoracie dr Peter Jonason wygłosił 10 referatów na konferencjach międzynarodowych i 6 referatów na konferencjach krajowych. Brał udział w 4 komitetach naukowych konferencji międzynarodowych, w dwu z nich pełniąc rolę przewodniczącego. Wielokrotnie pełnił też funkcję przewodniczącego sesji podczas konferencji. Jest członkiem 4 stowarzyszeń oraz założycielem i przewodniczącym Australasian Society for Human Behavior and Evolution. Jest redaktorem naczelnym Frontiers in (Evolutionary) Psychology, redaktorem prowadzącym w 3 czasopismach, dyrektorem pomocniczym w jednym z czasopism i członkiem rady naukowej w 7 czasopismach. Recenzował artykuły dla 73 czasopism, 16 projektów grantowych dla międzynarodowych jednostek naukowych. Ponadto brał udział w pracach jako recenzent zgłoszeń konferencyjnych 6 konferencji.

Podsumowując, Habilitant prezentuje, w mojej ocenie, pod względem ilościowym i merytorycznym wartościowy dorobek naukowy, świadczący o znaczącym wkładzie publikacji Habilitanta w rozwój nauki w dziedzinie psychologia. Wysoko oceniam również osiągnięcia w zakresie nawiązanej współpracy międzynarodowej związanej z prowadzeniem badań, doskonaleniem warsztatu naukowego i własnym rozwoju naukowym.

4. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego Habilitanta

Działalność dydaktyczną dr Petera Jonasona ocenić należy wysoko. Był promotorem dobrze ocenionych 12 prac magisterskich. Przez 20 lat pełnił funkcję nauczyciela akademickiego, prowadząc zajęcia ze studentami o różnorodnej tematyce (psychologia osobowości, psychologia społeczna, psychologia ewolucyjna, wprowadzenie do psychologii, podstawowe metody badawcze, statystyka, zaawansowane metody badawcze, empiryczne metody badawcze, komunikacja interpersonalna, wprowadzenie do komunikacji, wprowadzenie do mediów, perswazja, przemowy publiczne). Habilitant jest również aktywny w obszarze popularyzacji nauki, udzielając wywiadów dla mediów, konsultacji dla firm upowszechnia wiedzę psychologiczną.

Podsumowując całokształt osiągnięć Habilitanta w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oceniam pozytywnie.

Konkluzja

Uwzględniając całokształt dorobku naukowego dr Petera K. Jonasona, zapoznawszy się z wszystkimi załączonymi materiałami w tym z cyklem 10 publikacji wskazanych jako główne osiągnięcie naukowe, dorobkiem wskazanym jako dodatkowy oraz z autoreferatem, oceniam bardzo wysoko. Stwierdzam, że przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe w postaci cyklu artykułów oraz pozostała aktywność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna spełnia kryteria sformułowane w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dotyczące oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego według zasad postępowania habilitacyjnego określonego na podstawie art. 221 ust dnia 20lipca 2018 r. (art. 221 ust. 5 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.). Przedłożony cykl zatytułowany „Modele ewolucyjne cech Mrocznej

Triady” stanowi znaczący wkład w rozwój psychologii. W związku z powyższym pozytywnie opiniuję wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia dr Peterowi Karlowi Jonasonowi.

Wrocław, 4. sierpnia 2021

dr hab. Małgorzata Gamian-Wilk

M. Gamian